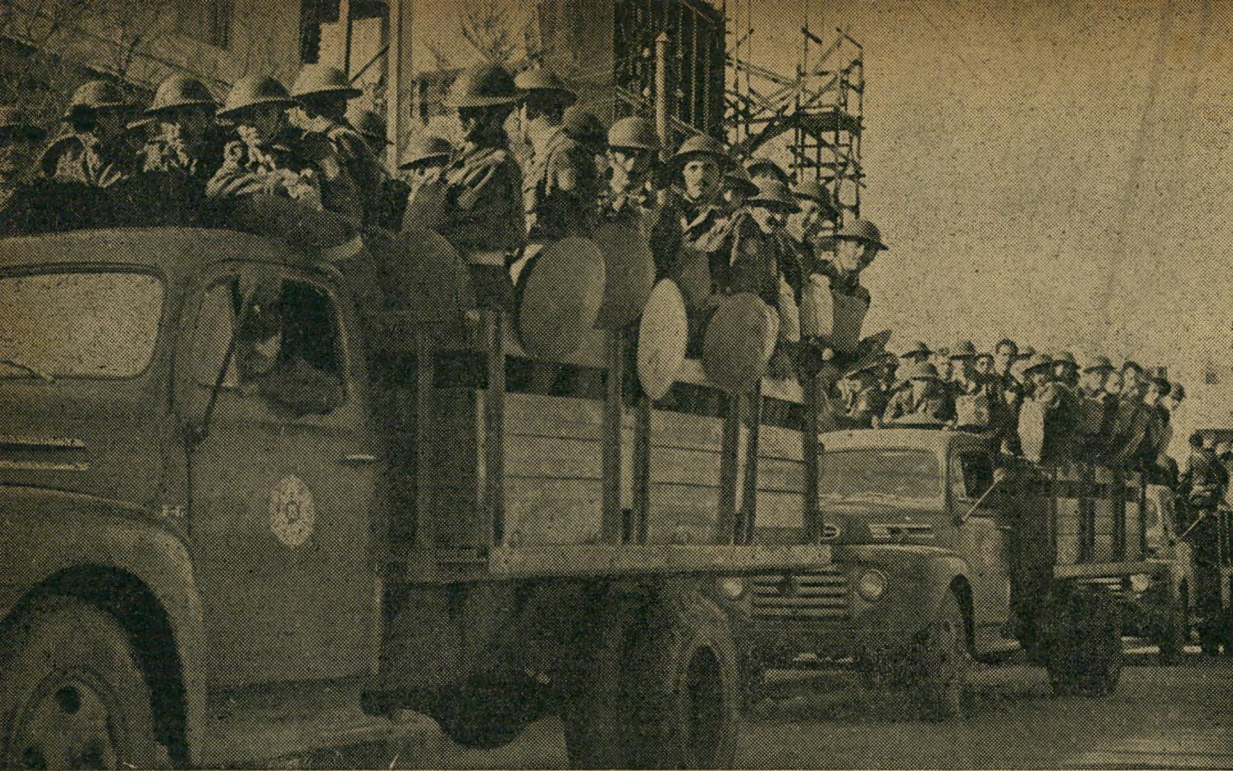

אלפי שוטרים חמושים
התכוננו לדכא את המהו-
מות האיומות שתבערנה
את העדינה.
גדודי פועלים וחברי משי-
קים נזעקו לבנייני ההס-
תדרות, להגן עד טיפת
הדם האחרונה על ידי-
מוקרטיה העברית.
ברקים ורעמים של הסתה
הדרית כמעט חסרת-תק-
ים הסעירו גם את התי-
נוקות שבגני הילדים -
אך כשיצא מנחם בגין
והבקיע לו דרך ברחוב
החסום באנשים ותמונה
למטה נולדה ההפגנה
השקטה ביותר שהת-
קיימה אי פעם לאורך
רחוב אלנבי, תל-אביב.

הדר הסקרינים

הקהל העצום שמילא את רחוב אלנבי, תל-אביב, בשעה 17.00 ביום ההפגנה, ושתיני לפי אומדנות שונים ל-50 עד 70 אלף איש, היה מורכב בעיקרו משלושה סוגים:

המפגינים: קהל שלא היה פחות מ-7,000 ולא יותר מ-15,000 איש האזין ברגשות נסערים לדברי מנחם בגין ולי ויהו בהפגנה הגדולה. מלבד תומכיו הי מושבעים של בגין, חתיסי אצ"ל ותנועת החרות, היו אלה אלפי יהודים שזכר התועבות הנאציות עיר חי בלבם, ושראו במו"מ בהולנד מסחר מחפיר בדם הקר בנוט. «כמה עולה כל הרוג יהודי? כמה עולה כל חתיכת סבון מיוצרת משומן אדם?» אנשים אלה לא יכלו לשבת בשקט בבית ביום זה, האמינו כי מנחם בגין הוא האדם היחיד שהשמיע את קול המצפון הלאומי.

הסקרנים: מ-30 עד 50 אלף איש, אשה וילד נטשו את בתיהם בשעות ה-מקומות של אתר-הצהרים, מילאו את המדרכות של רחוב אלנבי בקטע שהת-חיל במוגרבי ונסתיים ליד בית הכנסת הגדול, מתוך שאיפה חזקה לראות את אשר יש לראות ולהיות נוכחים במקרה שיישפר באמת דם, כמובטח. אחדים מא-לה אף עמדו מול בגין בשעת הנאום, הושפעו עליידי דבריו הלוהטים והרימו את ידיהם לאות הסכמה כשסיים את דבריו. את נוכחותם של האנשים האלה יש לזקוף במישרין על חשבון תעמולת-הזוועה ההדדית, ובעיקר על חשבון תע-מולת-ההסתה של בטאוני מפא"י וכרוזיה הנראית כיום כדוגמה קלאסית של קוצר-ראייה טכסיסי.

האויבים: מספר שאין להעריכו של נאמני ההסתדרות, חברי משקים ופועלים עירוניים, הסתובבו ברחוב אלנבי כדי לתרום את תרומתו אם תפרוצנה מהו-מות. חלק הארי של האנשים המאורגנים רוכז בכמה נקודות מוקד, בעיקר כבני ייני ההסתדרות וחברותיה, קיבל הור-אות לא להראות את פניו פן ייחשב הדבר לפרובוקציה. אולם אויבי בגין הבלתי-מאורגנים נש-ארו ברחוב, מתוך תקווה שיקרה משהו שיאפשר התערבותם.

